

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Cdo/59/2019
Identifikačné číslo spisu: 8602899966
Dátum vydania rozhodnutia: 21.05.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Rudolf Čirč
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:8602899966.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci žalobkyne N. E., nar. XX. XX. XXXX, bývajúcej vo K., E. XXX/XX, zastúpenej JUDr. Janou Čepčekovou, advokátkou so sídlom v Humennom, Námestie slobody 2, proti žalovanému P. Z. E., nar. XX. XX. XXXX, bývajúcemu v C., R. Č.. XX, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, vedenej na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 4C/247/2002, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 22. novembra 2018 sp. zn. 4Co/105/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) v záhlaví označeným rozsudkom zmenil odvolaním napadnutý rozsudok Okresného súdu Svidník (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) z 1. augusta 2017 č. k. 4C/247/2002-760 tak, že prvým výrokom určil, že do bezpodielového spoluvlastníctva manželov (žalobkyne a žalovaného) patrí všeobecná hodnota prístavby k rodinnému domu vo výške 17 791,94 Eura nachádzajúceho sa na ul. S. Č.. XXX/X vo K. a majetkové právo žalovaného z podnikania - združenia P. E. a G. E. - K., ul. S., a druhým výrokom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni z titulu vyporiadania zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva manželov vyrovnací podiel vo výške 8 895,97 Eur v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Ďalšími výrokmi rozhodol o trovách konania a povinnosti zaplatiť súdny poplatok. V odôvodnení rozsudku uviedol, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým a právnym záverom.

2. Proti rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa (ďalej len „dovolateľka“), v ktorom uviedla, že dovolanie podáva podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. c) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“). Namietala, že odvolací súd vec nesprávne právne posúdil, keď pri stanovení hodnoty vyrovnávacieho podielu žalovaného na jeho podnikaní nevychádzal aj z reštrukturalizačného posudku týkajúceho sa spoločnosti K., v ktorého závere sa uvádza, že táto

spoločnosť bola založená peňažnými vkladmi spoločníkov, a to žalovaného a spoločníka G. E.. V dôsledku toho nesprávne určil hodnotu majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve a tiež výšku vyrovnacieho podielu žalovaného voči nej. Navrhla, aby dovolací súd zrušil rozhodnutie odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

3. Vyjadrenie žalovaného nebolo súdu doručené v lehote, preto súd na toto vyjadrenie v súlade s § 436 ods. 3 C. s. p. neprihliadal.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie bolo podané včas (§ 427 C. s. p.) a na to oprávnenou osobou (§ 424 C. s. p.), zastúpenou v zmysle § 429 ods. 1 C. s. p. skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania, pričom dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

5. Podľa § 419 C. s. p., proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

6. Podľa § 421 ods. 1 písm. c) C. s. p., dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

7. Podľa § 428 C. s. p. v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

8. Podľa § 447 písm. d) C. s. p. dovolací súd odmietne dovolanie, ak nemá náležitosti podľa § 428.

9. V preskúmvanej veci dovolací súd dospel k záveru, že aj keď dovolateľka v dovolaní formálne označila za dovolací dôvod ustanovenie § 421 ods. 1 písm. c) C. s. p., vychádzajúc z obsahu dovolania v skutočnosti vyčítala odvolaciemu súdu nesprávne zistenie skutkového stavu veci, keď tvrdila, že pri určovaní výšky vyrovnacieho podielu z podnikania žalovaného mal odvolací súd vychádzať aj z reštrukturalizačného posudku týkajúceho sa firmy K., a teda aj z iných skutkových okolností, než z ktorých vychádzal. Ak je v dovolaní namietané nesprávne právne posúdenie veci odôvodnené tým, že skutkové zistenia a z nich vyplývajúci skutkový záver sú chybné, teda že skutkový stav, z ktorého vychádzal odvolací súd, nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, nie je z obsahového hľadiska splnená zákonná náležitosť dovolania vyplývajúca z § 428 C. s. p., a to jeho odôvodnenie dovolacími dôvodmi. V tomto ustanovení sa totiž za jednu z náležitostí dovolania považuje aj uvedenie toho, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody). Civilný sporový poriadok pritom v ustanoveniach § 420 a § 421 rozlišuje dva druhy dovolacích dôvodov. V prvom prípade (§ 420 C. s. p.) sa jedná o dovolanie podané z dôvodu existencie tzv. zmätočnosťných vád a v druhom prípade (§ 421 C. s. p.) sa jedná o dôvod dovolania spojený s právnym posúdením veci. Nesprávne či nedostatočné zistenie skutkového stavu ako dovolací dôvod C. s. p. nepozná.

10. Dovolateľka namietala skutkové zistenia ako výsledok vykonania a hodnotenia dôkazov a z nich vyplývajúci skutkový záver, z ktorého vychádzal odvolací súd. Nesprávne zistenie skutkového stavu však, ako už bolo uvedené vyššie, nie je podľa C. s. p. dovolacím dôvodom. Dovolací súd ani nie je oprávnený prehodnocovať skutkové závery odvolacieho súdu, pretože je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (§ 442 C. s. p.). Táto viazanosť zisteným skutkovým stavom je nevyhnutným predpokladom pre skúmanie správnosti právneho posúdenia veci, pretože podstatou právneho posúdenia veci je aplikácia práva na zistený skutkový stav. Uplatnenie dovolacieho dôvodu, ktorým je nesprávne právne posúdenie veci, predpokladá spochybnenie správnosti riešenia právnych otázok odvolacím súdom (nie otázok skutkových), preto nemožno dovolanie podané pre nesprávne právne posúdenie veci odôvodniť spochybnením skutkových záverov odvolacieho súdu. Preto dovolanie žalobkyne nespĺňalo náležitosti vyplývajúce z § 428 C. s. p., čo bolo dôvodom na jeho odmietnutie podľa § 447 písm. d) C. s. p.

11. Aj v prípade, ak by sa malo vychádzať z toho, že uvedením ustanovenia § 421 C. s. p. v dovolaní je bez ďalšieho splnená náležitosť dovolania v zmysle § 428 C. s. p. (teda jeho odôvodnenie dovolacím dôvodom, ktorým je nesprávne právne posúdenie veci), bol by v preskúmvanej veci daný dôvod na odmietnutie dovolania v časti uplatnenia tohto dovolacieho dôvodu, a to pre nesplnenie požiadavky vyplývajúcej z § 432 ods. 2 C. s. p., t. j. pre nevymedzenie, v čom spočíva nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom. Právnym posúdením veci je totiž činnosť súdu spočívajúca v podradení zisteného skutkového stavu príslušnej právnej norme, ktorá vedie súd k záveru o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu. Súd pri tejto činnosti rieši právne otázky (questio juris). Ich riešeniu predchádza riešenie skutkových otázok (questio fakty), teda zistenie skutkového stavu. Právne posúdenie je všeobecne nesprávne, ak sa súd dopustil omylu pri tejto činnosti, t. j. ak posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá, alebo správne určenú právnu normu nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval. Nesprávnosť právneho posúdenia veci preto nemožno vymedziť nesprávnym či nedostatočným zistením skutkového stavu, ale len argumentáciou spochybňujúcou použitie právnej normy súdom na daný prípad, alebo jej interpretáciu, prípadne jej aplikáciu súdom na zistený skutkový stav. Takáto argumentácia v dovolaní žalobkyne absentuje. Za riadne vymedzenie nesprávneho právneho posúdenia veci nemožno považovať len všeobecne uvedený nesúhlas s hodnotou majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve a s určením výšky vyrovnacieho podielu žalobcu voči žalovanej, navyše odôvodnený námietkami voči skutkovému stavu, z ktorého vychádzal odvolací súd. Nevymedzenie dovolacieho dôvodu spôsobom uvedeným v § 432 ods. 2 C. s. p. je dôvodom na odmietnutie dovolania podľa § 447 písm. f) druhá časť vety C. s. p.

12. Dovolací súd poznamenáva, že vzhľadom na povinné zastúpenie dovolateľky v dovolacom konaní advokátkou a s prihliadnutím na čl. 11 ods. 3 C. s. p., podľa ktorého kto sa v styku so súdom alebo verejne prihlási k určitej profesijnej odbornosti, považuje sa za schopného konať s náležitou znalosťou veci spojenou s touto odbornosťou, treba do požiadavky na odôvodnenie dovolania prípustnými dovolacími dôvodmi zahrnúť v prípade dovolania pre nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom v právnej otázke, ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne, aj označenie rozdielnych rozhodnutí dovolacieho súdu. Podľa zásad správneho logického uvažovania, ak totiž všeobecne dovolateľ zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom (advokátom alebo inou osobou s vysokoškolským právnickým vzdelaním) tvrdí, že určitá právna otázka je rozhodovaná rozdielne, potom bez väčších ťažkostí, resp. ako samozrejmosť, by mal byť schopný takúto rozdielnu prax (rozhodnutia) aj označiť, a teda uviesť, z čoho takéto tvrdenie vyvodil. Pokiaľ by toho schopný nebol, mohla by byť táto skutočnosť dôvodom pre vznik zodpovednosti za nekvalifikované poskytnutie právnej služby a za nenaplnenie účelu povinného zastúpenia v dovolacom konaní. Dovolací súd preto zastáva názor, že ustanovenie § 447 písm. f) prvá časť vety C. s. p., stanovujúce požiadavku na odôvodnenie dovolania prípustnými dovolacími dôvodmi, treba interpretovať tak, že do tejto požiadavky patrí aj označenie rozdielnych rozhodnutí dovolacieho súdu (v prípade dovolacieho dôvodu v zmysle § 421 ods. 1 písm. c/ C. s. p.), prípadne označenie rozhodnutí predstavujúcich ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu (v prípade dovolacieho dôvodu v zmysle § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p.). Neoznačenie rozdielnej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu v prejednávanej veci bolo preto ďalším dôvodom na odmietnutie dovolania v zmysle § 447 písm. f) prvá časť vety C. s. p.

13. Vzhľadom na vyššie uvedené dovolací súd dovolanie žalobkyne odmietol.

14. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. tak, že žalovanému ich náhradu nepriznal, pretože aj keď výsledok dovolacieho konania obdobný jeho zastaveniu zavinila žalobkyňa (§ 256 ods. 1 C. s. p.), žalovanému žiadne preukázané trovy dovolacieho konania nevznikli.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.